

hvad dertil hører, at man klarede Spørgsmaalet om Erstatning. Den højtærede Justitsminister syntes mig at forudsætte, at der kunde blive ydet Erstatning ogsaa under en Sag, som rejstes i Anledning af, at der var lagt Hindringer i Vejen. Det er vist ogsaa det, der stemmer med Tanken; men saa synes jeg, at det vilde være rigtigt og heldigt at udtrykke det en lille Smule klarere.

I øvrigt haaber jeg efter den højtærede Justitsministers Udtalelser, at det skal lykkes os at blive enige i Udvalget. Jeg tror, og jeg er blevet bestyrket i denne Tro ved Justitsministerens sidste Udtalelse, at vi med Hensyn til Lovens Formaal ser paa Sagen omtrent paa samme Maade, og at vi derfor ogsaa kan blive enige om de Veje, der skal gaas. Jeg kan for saa vidt — ja, jeg kan altsaa ikke sige, at jeg kan gengælde den højtærede Justitsministers Kompliment, for han komplementerede ikke mig; snarere vilde jeg sige, at jeg kan samle gloende Kul paa hans Hoved, idet jeg har et bedre Indtryk af hans Udtalelser overfor mig, end han syntes at have af mine overfor ham.

Justitsministeren (Zahle): Jeg er ogsaa kendt med Forholdene paa Stevns Klint, saaledes som man kan blive det, naar man kommer der som Turist, og Forholdet der er netop et godt Eksempel. Selvfølgelig bør Adgangen til at færdes langs Stranden ved Stevns Klint bevares; men lige saa givet er det, at der allerede af Hensyn til Sikkerheden for Liv og Lemmer for dem, der færdes paa Stranden, kan være Nødvendighed for at afspærre visse Strækninger, nemlig der, hvor Brydning af Kalksten foregaar, og de to Forhold lader sig jo udmærket forene med hinanden. Med Hensyn til Færdselsretten langs Stranden har det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) og jeg et noget forskelligt Syn, og jeg tror, jeg har Retten paa min Side. Den almindelige Ret til at færdes langs Stranden skal Folk have og beholde, og kun hvor der kan være Anledning til at indskrænke den paa særlig Maade, maa man gøre det. Det ærede Medlem stiller sig paa et andet Standpunkt. Han siger: Man maa ikke gaa langs Stranden, medmindre man ved Nævenens Hjælp har faaet Ret dertil — naturligvis ikke en Ret for de enkelte Personer, men en almindelig Ret for Folk. Jeg haaber ikke, det skal ende med, at man gaar den Vej; thi det tror jeg vil blive alt for besværligt. Naar Færdselsret skal

aabnes i Almindelighed og særlige Hindringer skal overvindes, følger det virkelig af sig selv, at den, der med stor Bekostning har indrettet sig et Haveanlæg, som man skal forbi, og som maaske har kørt Muld paa helt ud til Stranden, fyldt op indenfor Bolværker og lignende, kan man ikke tvinge til at fjerne det, uden at han i Henhold til Grundlovens almindelige Regel faar Erstatning derfor.

Godskesen: Jeg skal blot tillade mig en eneste Bemærkning. Den højtærede Minister sagde, at han ved lige saa godt som jeg, at der ved Stevns Klint drives Erhvervsvirksomhed, idet der paa forskellige Steder i stort Omfang udskaeres Kalksten. Men saa forekommer det mig, at den højtærede Minister maa være enig i, at hvis man nu ved Nævnets Hjælp vil, mod Ejerens Protest, skaffe Adgang for Offentligheden til at færdes langs Klinten, maa man, naar man skal tage Ejerens Interesser i Betragtning, ikke blot tage Hensyn til hans private Fred og Husfred, men ogsaa hans Erhvervsdrift, hans økonomiske Interesser. Det er netop et udmærket Eksempel paa det, jeg mener der trænges til i § 1, 2det Stykke, en lille Udvidelse af Slutningsbestemmelserne, saaledes at Ejerens Interesser kommer i Betragtning i større Omfang, nemlig i det Omfang, hvori de overhovedet foreligger, og ikke blot i det Omfang, hvori det giver sig Udslag med Hensyn til privat Fred og Husfreden.

Justitsministeren (Zahle): Forholdene er sikkert saaledes ved Stevns Klint, som de vil være flere lignende Steder, at enten generer Færdsel paa Stranden ikke Ejeren, ej heller hans erhvervsmæssige Virksomhed, eller ogsaa kan man ikke gaa paa Stranden, fordi den erhvervsmæssige Virksomhed strækker sig paa den Maade ud til Stranden, at man, hvis man vil færdes der, vil udsætte sig for Fare, fordi man kommer ind paa et Omraade, hvor der sprænges Sten.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Degnbøl: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.